

Žalba na presudu XIII K-401/05

1. Na glavnoj raspravi izjavom tužiteljice da ne poznaje tuženika (citat zapisnika s glavne rasprave: "Okrivljenika Damira Fintića ja ne poznajem."), kao i izjavom tuženika da ne poznaje tužiteljicu (citat zapisnika: "Inače privatnu tužiteljicu ja ne poznajem."), nedvojbeno je utvrđeno da se tužiteljica i tuženik ne poznaju, odnosno da su se na raspravi sreli i vidjeli prvi put u životu, iz čega bi trebalo biti razvidno da u ovom slučaju tuženik nije ni na koji način mogao iznositi nešto iz osobnog ili obiteljskog života što može škoditi časti i ugledu drugoga, kako to definira čl. 201. st.1 i st.2 KZ-a. Tuženik ne zna apsolutno ništa o osobnom i privatnom životu tužiteljice.

2. Tuženik je dana 15.07.2005. godine primio tužbu Općinskog suda u Vukovaru, koju je podnijela tužiteljica Dragica Štengl (predmet P737-05 pri Općinskom sudu Vukovar) i nakon postupka skeniranja poslao istu u integralnom obliku na u ovoj tužbi i zapisniku navedene email adrese, radi očitovanja i moguće ponude pravne pomoći od strane osoba, medija i institucija kojima je skenirana tužba poslana. Taj isti sken tužbe tuženik je nakon neodaziva s ijedne od navedenih email adresa postavio (uploadao) na web stranicu www.vukovarac.net, i dalje s jedinom namjerom upoznavanja javnosti s jedinstvenom i do tog trenutka prvom i jedinom tužbom u Hrvatskoj protiv pokretača jedne web stranice, koja nije ni medij u smislu Zakona o medijima, niti je hrvatski medij, niti ima nakladnika i urednika, a sve u svrhu potrage za adekvatnom besplatnom pravnom pomoći, zbog financijske nemogućnosti angažiranja odvjetnika redovnim putem, ali i zbog izričitog odgovora u to vrijeme osobno kontaktiranih odvjetnika da se ne snalaze na polju internetskih komunikacija, internetske prakse i s tim u vezi zakonskih okvira.

3. Općinski sud u Vukovaru tužbu Dragice Štengl pod brojem P737-05 od 12. srpnja 2005. godine nije ni u jednom njenom sastavnom dijelu označio, tretirao niti proglasio tajnom, pa stoga ni medicinski nalaz kao sastavni dio tužbe ne može biti izuzet od javnosti cjelokupne tužbe. Nakon tužbe tužiteljice Dragice Štengl od 12.07.2005, uslijedila je tužba tužiteljčinog supruga Vladimira Štengla od 17.01.2006. po istom motivu s također priloženim medicinskim nalazom liječnika psihijatra, zatim još jedna privatna tužiteljčina tužba od 17.01.2006, nakon čega su sve tri tužbe integrirane u jednu s predmetnim brojem XXXXX. U međuvremenu je od prve tužbe prošlo deset mjeseci i održano pet javnih rasprava. Ni na jednoj javnoj raspravi nije bilo pokretano niti ishodoeno dodjeljivanje tajnosti bilo kom dijelu bilo koje od pokrenutih tužbi, odnosno nije pokretano niti ishodoeno procesno rješenje da se medicinski nalaz psihijatra ne može smatrati javnim dokumentom u tužbi. Dakle, tužba tužiteljice Dragice Štengl je bila i ostala javnom, glavne rasprave po tužbi su ostale javnima, a medicinski nalaz je bio i ostao sastavnim dijelom javne tužbe, suprotno iskazu tužiteljice da je tuženik morao sačekati prvo ročište prije odluke o javnom objavljivanju tužbe jer bi u tom slučaju "citat: sud donio procesna rješenja da se povijest bolesti sa psihijatrijskog odjela Opće bolnice Vukovar ne može koristiti u javne svrhe".

4. Ponavljanjem izraza "iznošenje osobnog i obiteljskog života" vrtnjom u krug istih tri puta u jednoj proširenoj rečenici, povezujući ih uzročno - posljedično, tužiteljica želi nasilno stvoriti dojam ugroženosti svoje privatnosti i nakon toga te izraze proslijediti ka

članku 201. KZ-a, ka članku Krivičnog zakona koji je posljednjih godina korišten u gušenju slobode javnog izražavanja u Hrvatskoj, članku po kojem su dosuđivanje zatvorske kazne novinarima i osobama koje kritiziraju javne osobe i osobe na političkim funkcijama, članku koji je zbog nakaradnog tumačenja i korištenja, a pod pritiskom EU, 28.06.2006. godine promijenjen.

Navedena rečenica tužbe glasi: "Dakle - javno iznosio ili pronosio nešto iz osobnog ili obiteljskog života drugoga što može škoditi njegovoj časti i ugledu zbog čega je iznošenje osobnih ili obiteljskih prilika postalo pristupačno većem broju osoba, čime je počinio kazneno djelo protiv časti i ugleda - iznošenjem osobnih ili obiteljskih prilika ..."

Tuženik nije javno iznosio išta što već prije toga tužiteljica nije stavila na uvid javnosti, svjesna činjenice da sve što u javnom sudskom postupku ne bude izričito proglašeno tajnim i nedostupnim široj javnosti, ne može ostati skriveno od očiju te iste javnosti. Tuženik nije uzeo medicinski nalaz iz kartoteke bolnice Vukovar, tuženik nije ni na koji način protupravno otuđio medicinski nalaz tužiteljice, tuženiku je medicinska dokumentacija dostavljena u tužbi s javnim karakterom. Uvođenjem medicinskog nalaza psihijatra kao priloga tužbi i kao osnovne poluge za materijalna potraživanja na ime nematerijalne štete, ne inzistirajući ni pri podizanju tužbe niti kroz kasnijih pet održanih rasprava da se nalaz psihijatra ne može smatrati javnim dokumentom u tužbi, tužiteljica je sama svjesno svoju privatnost izložila i dalje izlaže javnosti, da bi, pojačavši dojam izloženosti duševnim bolima zbog ugrožene privatnosti došla u situaciju pomoću osuđujuće presude u ovom predmetnom slučaju utjecati na ishod tužbi po ostalim predmetima koje na ovom sudu tužiteljica i njen suprug vode protiv tuženika. Tuženik je potpisao zapisnik sa predmetne rasprave, ali mora iskazati da je u zapisnik ušlo sve što je tužiteljica željela i vrlo malo toga što je tuženik iskazivao u svojoj obrani, te da je rasprava cijelim tijekom bila tendenciozno naklonjena tužiteljici. Zbog toga tuženik ulaže ovaj prigovor i još jednom iskazuje da u ovom predmetnom slučaju ne snosi ni najmanju krivicu ni po jednoj točki tužbe, da nije iznosio niti javno pronosio išta iz osobnog života tužiteljice s namjerom utjecanja na čast i ugled tužiteljice, niti išta zna o osobnom i privatnom životu tužiteljice, niti ga osobni i privatni život tužiteljice zanima.

Podnositelj žalbe:
Damir Fintić